

har vedtaget et Par Love, der har forbedret Forholdet betydeligt, men der er alligevel en Del af de gamle Pensionister, der endnu har nogen Grund til at beklage sig, navnlig de, der er blevet pensioneret inden 1908. De har Vanskelighed ved at forstaa, at de skal være saa meget ringere stillede end de, der er pensioneret efter den nye Lov. Jeg haaber, at der som Resultat af Udvalgets Arbejder fremkommer et Lovforslag, der i saa høj Grad, som det er muligt, ligestiller de gamle Pensionister med dem, der er pensioneret efter Loven af 1919.

Jeg vil rette en Tak for den lille Bevilling, der er opført til et nyt Gulv i Viborg Domkirke. De sagkyndige hævder, at Støvet fra Murstensgulvet ødelægger de Skovgaardske Malerier, som findes i Domkirken, og som har en saa stor kunstnerisk Værdi. Det forbavser mig i høj Grad, at et saa kirkeligt interesseret Medlem som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen kan beklage sig over en saadan Bevilling, og jeg haaber, at hans Kritik ikke maa føre til, at denne lille beskedne Bevilling stryges.

Jeg vil dernæst henstille til den højt-ærede Landbrugsminister, om han ikke er i Stand til at gribe ind til Fordel for Hedeselskabets Tjenestemænd. De lønnes som andre Statstjenestemænd, dog med den Forskel, at de, selv om de bor i Byer, ikke faar noget Stedtillæg, og de synes ganske naturligt, at det er urimeligt, at de skal være anderledes stillede end Statens øvrige Tjenestemænd, da det dog i alt væsentligt er Staten, der betaler deres Lønninger. Deres Funktionærforening har derfor andraget om at faa Stedtillæg, men Hedeselskabets Bestyrelse har ikke ønsket at indsende dette Andragende til Regering og Rigsdag. Jeg forstaa daarligt denne Bestyrelsens Stilling. Som nævnt bærer Staten den langt overvejende Del af Hedeselskabets Udgifter, men en Kreds af Medborgere tilkøber sig ved at betale 4 Kr. om Aaret i Kontingent Ret til at vælge Hovedparten af den Bestyrelse, der sidder og administrerer Statens Midler. Under disse Forhold forekommer det mig at være rimeligt, om man gav Statsmyndighederne Anledning til at afgøre de Henvendelser, der kommer fra Funktionærforeningen angaaende Funktionærernes Løn.

Ministeren har haft Besøg af en Deputation fra Hedeselskabet, men den kom ikke i den Anledning, nej, men for om muligt at bevæge Bevillingsmyndighederne til at bevilge nogle Hundrede Tusinde Kroner mere fra Staten i Mergeltilskud end opført paa det forelagte Finanslovsforslag. Som

bekendt har Regeringen tænkt sig, at naaar man gav Tilskud til Mergling af nyopdyrket Hede og til mindre Ejendomme, kunde de noget større Landbrugere, der har kultiveret Jord, nok selv betale for den store Forbedring af deres Jord, som Mergling er. Og i en Tid, hvor Landbruget svarer sig saa godt, som det nu sker, medens Statens økonomiske Kaar ikke er særlig gode, forekommer en saadan Tanke mig ingenlunde at være urimelig. At der gives et klækkeligt Tilskud til Opdyrkning af Hede, er kun naturligt, thi de Folk, der opdyrker Hede, udfører et uhyre besværligt og slidsomt Arbejde, og de faar som Regel kun et karrigt Udbytte, medens næste Slægtled høster Fordelen. Der kan maaske ogsaa være nogen Grund til at yde Tilskud til mindre Ejendomme, da Besidderne af disse ofte sidder i smaa Kaar og maaske kan have vanskeligt ved at skaffe Penge. Om den Grænse, der er nævnt, men som der ikke er foreslaaet noget om, de 10 000 Kr. Jordskyld, er den rette, eller der skal sættes en anden, er noget, man kan forhandle om.

I alle Tilfælde vil det være rimeligt, at Tilskuddet til de større Landejendomme skæres ned. Jeg kan ikke erkende, at den hidtil fulgte Fremgangsmaade, hvorefter en Mand faar større Tilskud, jo større Areal, han har, er rigtig, denne Graduering forekommer mig at være urimelig. Det er vel slet ikke ualmindeligt, at det Tilskud, der ydes til Mergling, løber op mod 50 Kr. pr. Td. Land; det vil altsaa sige, at en Mand, der ejer 10 Tdr. Land, faar et Statstilskud paa op mod 500 Kr., men en Mand, der ejer 100 Tdr. Land, faar et Statstilskud paa op mod 5 000 Kr. for at mergle sin egen Jord. At dette skulde være nødvendigt, er der mange, der har ondt ved at forstaa. Det ærede Medlem Hr. Nørskov talte om, at Merglingstilskuddet endelig ikke maatte kaldes en Understøttelse, nej, det var noget, der gives til Fremme af Kulturen, og hvad det nu var for smukke Ord, der blev brugt. Naar man ikke vil høre Tale om, at det kaldes Understøttelse, er det, fordi det, hvis det skulde være Understøttelse, vilde være umuligt at uddele det paa den Maade, at jo større Ejendommen er, desto større Statstilskud skal der ydes, og det er den Maade, man ønsker det vedblivende skal uddeles paa.

Det er jo mange Indvendinger, der rejses i Anledning af denne Nedskæring, og det mærkelige er, at disse Indvendinger i særlig Grad kommer fra de Kredse, hvor man som Regel er stærkt optaget af at tale om, at vi skal bort fra de mange Statstil-